

de Bat a Bat

Número 31 • Juliol/agost 1999

Periòdic de la Fundació Hospital/Asil de Granollers

L'Hospital organitza les XIV Jornades de Cirurgia

El 1983, un grup de cirurgians de diversos hospitals comarcals, estimulats pel Dr. Roselló de l'Hospital de Vic, ens vàrem posar d'acord per a iniciar unes sessions clíniques anuals. Llavors no ens podíem imaginar l'envergadura que tindria aquesta iniciativa, ja que actualment la participació abraça tots els serveis de cirurgia de Catalunya, inclosos els hospitals de tercer nivell.

La filosofia que en un principi ens va moure a organitzar aquestes Jornades va ser:

- Intercanviar informació i experiències.
- Debatre els problemes de tipus organitzatiu i assistencial que existien en aquell moment.
- Mantenir un contacte amb els professionals amb els quals havíem compartit molts anys de formació en els grans hospitals de

Barcelona i que, en aquells moments, treballàvem per tota la comarca.

El 1985, el Servei de Cirurgia General de l'Hospital General de Granollers va organitzar les II Jornades, amb una assistència de més de 80 cirurgians, esdeveniment que es va considerar un gran èxit.

Posteriorment, mai no va faltar una representació del Servei en cada una de les convocatòries següents, inclosos els dos Congressos de Cirurgia Catalana que es varen organitzar a Vic i a Reus, respectivament.

Durant els darrers set anys hem vist com les Jornades s'han enriquit amb l'aportació imprescindible de la Infermeria Quirúrgica, que ha permès de complementar el cercle.

El dia 17 de desembre d'enguany tornaran a tenir lloc en el nostre Hospital les Jorna-

des de Cirurgia Comarcal, després de catorze anys d'haver organitzat les segones.

Un equip de metges i infermeres, amb molt d'entusiasme, ens vàrem posar a treballar ja fa mesos per organitzar-les. El repte és gran, però les ganes de compartir i d'aprofundir encara ho són més.

Les Jornades tindran lloc a l'Hotel Ciutat de Granollers, de les 8 del matí a les 8 de la tarda.

Les taules rodones i les comunicacions es presentaran simultàniament, distribuïdes en sis sales. Els temes seran:

- Abscessos i fistules perianals.
- Icterícia obstructiva.
- Traumatismes esplènics.
- Experiències assistencials en l'hospital de setmana i en l'hospitalització domiciliària.

•••(Continua a la p. 3)

Comitè d'Ètica Assistencial: dos anys després

Els comitès d'ètica assistencial són grups multidisciplinaris de professionals i usuaris d'una institució sanitària que, amb caràcter consultiu, pretenen aclarir i resoldre els conflictes

de valors que sorgeixen en la pràctica clínica.

Les seves funcions són:

- L'educació i formació, tant per als membres del grup com per a la resta de professionals de la institució.
- El desenvolupament de protocols institucionals d'actuació en aquells casos en els quals es plantegen amb més freqüència conflictes ètics.
- L'anàlisi de casos conflictius a proposta dels professionals assistencials.
- Cal destacar la seva funció assessora i consultiva. Les seves reflexions no tenen caràcter vinculant ni eximeixen els professionals de la responsabilitat en les decisions que puguin prendre.

Composició

Les persones que formen part d'un comitè d'ètica assistencial han de tenir interès per les qüestions ètiques, competència professional i capacitat de diàleg —com a base de la metodologia de treball— i de treball en equip.

El Comitè d'Ètica Assistencial (CEA) de l'Hospital General de Granollers va ser creat al juny de 1997. La composició del CEA assegura la transdisciplinarietat. Hi són representats tots els professionals que intervenen en el procés assistencial més un representant de l'usuari i un advocat.

El president és el Dr. Artur Puig, com a director mèdic, i la resta de membres són:

- Sr. Josep M. Bosch (advocat)
- Sr. Antoni Boix (diplomata d'infermeria)
- Sra. Eugènia Cànovas (llevadora)
- Sr. Joan Costa (representant de l'usuari)
- Sra. Manuela Macarro (cap d'infermeria)
- Sra. Lourdes Molero (infermera)
- Sr. Germà Morlans (metge)
- Sra. Victòria Nortes (cap d'admissions)
- Sra. Montserrat Ortiz (treball social)
- Sr. Joan Padrós (metge)
- Sra. M. Dolors Sitges (pastoral sanitària)
- Sra. Victorina Yetano (metgessa)
- Sra. Judith Xirgú (metgessa)

•••(Continua a la p. 2)

Què és la Comunitat Taizé?
p 2

Celebrades les III Jornades Intergeneracionals
p 3

Normes per a la higiene del peu
p 4

de Bat a Bat

Director
 Camil Escànez
 Redactora en Cap
 Júlia de Diago
 Consell de Redacció
 Carme Barbany
 Marisa Camacho
 Mariví Cobo
 Consol Fusté
 Iván García
 Marina Molins
 Col·laboradors
 Dr. Josep Mª Campos
 Pilar Castellanos
 Anna Marqués
 Jordi Serrats
 Dolors Sitjes
 Carme Tusquellas
 Mercè Ventura
 Assessoria i Assistència
 Redaccional
 Josep Díaz
 Disseny
 Simó Calvo
 Etiquetatge i embossament
 Residents del Centre Geriàtric

Taizé: realment val la pena!

Taizé, per a qui ho vulgui, ofereix la possibilitat de gaudir d'uns valors a voltes poc assaborits a la nostra realitat quotidiana, empesa tot sovint per una "infininitat" de presses i de neguits, d'egoismes i d'intoleràncies...

Sí, Taizé convida els milers de persones que hi arriben a ser creadores de pau i de senzillesa, de llum i de perdó, de solidaritat i de comunió, de confiança i de joia.

A l'agost de 1940, un jove pastor evangelista, Roger Schutz, s'instal·lava al petit poble de Taizé, cent quilòmetres al nord de Lió, a prop de Cluny. Una vocació personal, completament nova en les Esglésies de la Reforma, el va llençar a l'aventura creadora del que s'ha convertit en la Comunitat Taizé.

Taizé, una comunitat que actua dins d'un esperit ecumènic de testimoni comú i que no pretén altra cosa que ser un "signe" útil per a tothom.

Taizé, una comunitat que, a través de la reconciliació, cerca obrir camí per guarir les ferides entre creences religioses i superar certs conflictes en la humanitat.

Taizé, una comunitat que viu en petites fraternitats, compartint les condicions de vida dels barris pobres d'Àsia, Àfrica, Amèrica del Sud i del Nord.

Taizé, una comunitat que, mitjançant germans i joves enviats, és a prop dels qui es troben immobilitzats en l'interior de les seves fronteres.

Les germanes durant l'estada a Taizé

A Taizé es reuneix gent de tots els continents: infants i joves, adults i grans, persones amb les quals pots viure una experiència universal de reflexió i de pregària, de diàleg i d'amistat, de convivència i de servei.

A Taizé és possible construir-se interiorment i amb molt poc, pots fer l'experiència de viure en tot moment la pau del cor, l'alegria, la senzillesa i la misericòrdia.

A Taizé, sense adonar-te'n, aprens a viure d'una manera nova: caminar en una vida espiritual, mitjançant la contemplació i la bellesa, i assumir responsabilitats per fer la Terra més habitable.

Hi ha realitats que fan la vida bella i de les quals es pot dir que aporten una plenitud, una joia interior...

Avui, mitjançant la terra, moltes persones intentem curar les ferides dins de la família humana.

La seva confiança pot fer que la vida sigui bella al seu voltant. (Roger Schutz)

Pilar Castellanos i Dolors Sitjes

(Ve de la p. 1) ••

Comitè d'Ètica Assistencial: dos anys després

La nostra primera tasca va ser l'elaboració del reglament intern. Vàrem definir què som i quines són les nostres funcions, la composició i la dinàmica de treball.

En una primera etapa el nostre objectiu era adquirir una formació dels membres, dintre del propi comitè, sobre la metodologia per a l'anàlisi de casos. Una metodologia basada en els principis ètics que constitueixen l'eix central de qualsevol dels conflictes morals que es donen en la pràctica clínica i que caldran prioritzar en cada cas concret.

Posteriorment vàrem consensuar treballar els aspectes ètics del Consentiment Informat (CI). Era important tenir una opinió consensuada dintre del CEA sobre el tema. Teníem molt clar que el nostre objectiu és i continua sent el d'impulsar un canvi cultural perquè el professional compar-

teixi les seves decisions amb els malalts, els familiars i els seus companys.

Per aquest motiu vàrem organitzar dues sessions. La primera, de presentació del CEA, i, la segona, una taula rodona sobre el Consentiment Informat en la qual van participar el Dr. Marc Antoni Broggi com a expert en el tema, el Sr. Joan Costa com a representant dels usuaris, el Sr. Josep M. Bosch com a advocat, i la Sra. Manuela Macarro com a infermera.

A partir de l'anàlisi de la informació obtinguda per mitjà de l'enquesta en la qual van participar els professionals, i després de treballar el tema del CI des de les diferents vessants, s'elabora el document tipus obert de CI, segons les recomanacions del Consell Assessor de Bioètica de la Conselleria de Sanitat. El docu-

ment s'acompanya amb unes orientacions per a l'elaboració de fulls específics d'informació per a les diferents proves diagnòstiques i/o terapèutiques.

Conflictes morals

Un altre apartat correspondria a l'anàlisi de les consultes realitzades pels professionals sobre casos concrets que han generat dilemes ètics. Aquest apartat ha estat complex i laboriós i ha posat de manifest que són necessàries unes orientacions institucionals davant determinades situacions clíniques en les quals es plantegen amb més freqüència conflictes morals dintre de l'equip assistencial. En l'actualitat estem treballant per elaborar unes orientacions sobre la manera d'actuar davant la negativa d'un pacient a rebre transfusions de sang i hemoderivats,

orientacions que esperem que estiguin finalitzades per donar-les a conèixer a curt termini.

El curs vinent tindrem com a eix del nostre treball la confidencialitat, el dret a la intimitat i la protecció de les dades que s'obtenen de l'acte assistencial. Aquests principis són reconeguts tant per la Constitució espanyola com per la Llei General de Sanitat. Els diferents professionals que intervenen tenen el compromís de respectar la privacitat i confidencialitat durant tot el procés.

Per últim, volem insistir que el CEA és una eina per als professionals, per ajudar a resoldre conflictes ètics, per la qual cosa restem oberts a tots perquè l'intercanvi entre el CEA i els professionals sigui profitós per a tothom.

Comitè d'Ètica Assistencial

(Ve de la p. 1) ...

L'Hospital organitza les XIV Jornades de Cirurgia

- Aportació d'infermeria en el confort dins el procés quirúrgic.
- Nivells d'atenció d'infermeria davant el traumatisme esplènic.

Els temes escollits en les taules rodones mèdiques són patologies molt freqüents i que generen grans controvèrsies. A més a més, és imprescindible conèixer la seva fisiopatologia si es volen obtenir resultats terapèutics correctes. De manera que creiem que l'èxit científic està assegurat.

Per a la infermeria de cirurgia, aquestes Jornades representen una oportunitat d'intercanvi d'experiències i d'aprofundiment en el futur de la cirurgia que abasta tot Catalunya.

Un dels temes que preocupa particularment a infermeria i que es vol posar de manifest és: "Què podem oferir les infer-

meres dels hospitals comarcals al malalt quirúrgic?". L'objectiu és clar: conèixer, ampliar i millorar les actuacions d'infermeria en el camp de la cirurgia d'avui. Per això caldrà:

- Aprofundir en l'atenció al malalt dins el procés quirúrgic.
- Donar una visió ampla de la infermeria de cirurgia comarcal.
- Intercanviar experiències professionals per tal de valorar la qualitat d'infermeria de cirurgia que s'està donant.

És per a nosaltres una gran satisfacció haver aconseguit la confiança dels responsables en la continuïtat de les Jornades per a organitzar novament a Granollers aquesta jornada científica, i ens plau convidar-vos a tots els qui esteu interessats en la cirurgia, tot esperant que els temes aquí

presentats siguin del vostre interès i acceptant qualsevol suggeriment relacionat amb aquest esdeveniment.

En l'acte de cloenda es farà el lliurament dels premis als millors treballs presentats durant aquestes Jornades.

Per a més informació, truqueu a Formació Continuada de l'Hospital General de Granollers, extensió 2884.

Dr. J.M. Campos
Cap del Servei de Cirurgia i Especialitats Quirúrgiques
President de les Jornades

Sra. C. Tusquellas
Cap d'Infermeria de Cirurgia i Especialitats Quirúrgiques
Vicepresidenta de les Jornades

Jornades Intergeneracionals 1999

Del 28 de juny al 2 de juliol d'enguany es van celebrar, en el Centre Sociosanitari de la Fundació Hospital-Asil de Granollers, les III Jornades Intergeneracionals, amb una participació de 18 nens i nenes.

A les anteriors edicions l'intercanvi d'experiències entre grans i menuts es realitzava amb els residents i els usuaris de l'Hospital de dia, seguint una mateixa línia i dinàmiques amb tallers de caràcter lúdic. Aquest any,

amb la nova creació de la Unitat de Demències, l'equip ha introduït una segona línia de caire més terapèutic i, al mateix temps, socialment més formatiu i educador per als menuts. Aquesta experiència s'ha fet amb nens d'edats compreses entre 11 i 15 anys i amb els usuaris de la Unitat de Demències.

Xerrades participatives

Entre les activitats realitzades cal destacar les xerrades impartides pels diferents profes-

sionals que treballen a l'Àrea Sociosanitària. Els temes tractats van ser els següents:

- Informació sobre la malaltia d'Alzheimer, comportament i repercussions a l'entorn social.
- Nocions bàsiques de psicomotricitat i tallers d'estimulació cognitiva.
- Què entenem per animació terapèutica?
- Quina és la missió del logopeda i explicació del tractament de les diferents patologies pròpies dins la Institució.
- Com tractar aquestes persones durant l'intercanvi.

Cal dir que aquestes xerrades van aconseguir una gran participació, ja que els nens van formular moltes preguntes.

Les jornades començaven a les 9 del matí i finalitzaven a les 4 de la tarda. A les 13 hores, els nens anaven a dinar al menjador del personal, on feien una gran xerxerola, sorprenent tothom de l'hospital que els veia. També vàrem poder gaudir d'estones recreatives: jugar al futbol, gimcanes, dards...

Una bona experiència

Les Jornades transcorregueren amb molta harmonia, comprensió i un sentit d'autoajuda dels petits envers la gent gran. Les experiències que van viure no seran oblidades fàcilment, ja que van ampliar els seus coneixements amb l'aportació d'objectes antics per part de la gent gran. Els avis es delien explicant els fets i costums dels avantpassats.

Agraïm la col·laboració dels pares que van confiar els seus fills al nostre projecte i, al mateix temps, volem donar les gràcies a tots aquells professionals i voluntaris que van cooperar amb nosaltres.

Esperem que el proper any 2000 aquestes jornades puguin tenir una participació encara més gran amb la col·laboració de tots.

Anna Marqués
Animadora Terapèutica

Els nens i nenes dinaven cada dia al menjador del personal de l'Hospital.

la farmaciola

Normes bàsiques per a la higiene

Quan parlem de la higiene del peu, no tan sols ens referim a la seva neteja, sinó també al seu manteniment (l'assecat, la hidratació, el tallat de les ungles i l'excés d'humitat) i a la seva protecció (el mitjó i el calçat).

La neteja del peu s'ha de fer amb aigua i sabó de forma diària. En persones amb problemes de sensibilitat, cal evitar la utilització d'aigua excessivament calenta pel perill de provocar cremades. Pel que fa als sabons, hem de recordar que la pell té un pH àcid i, per tal de mantenir-ne la integritat, cal que el sabó que utilitzem també tingui un pH àcid o, en tot cas, neutre. La utilització de sabons de pH bàsic tan sols estaria indicada per a pells molt grasses, ja que poden agredir molt la capa més superficial de l'epidermis i deixar desprotegida la pell davant d'infeccions o provocar-ne la deshidratació.

Control de la suor

És importantíssim que realitzeu un assecat correcte dels peus, tenint cura especialment dels espais interdigitals. Si no feu això correctament, la pell quedarà humida, cosa que en provocarà una maceració i hi facilitarà el creixement de gèrmens d'origen fúngic o bacterià. És per aquest motiu que heu de controlar molt bé l'excés de suor (hiperhidrosi) amb productes anhidròtics, absorbents i/o antisèptics. A les farmàcies podeu trobar un gran ventall d'aquesta mena de productes, i també us hi poden fer fórmules magistrals, però és important consultar quin és el més adequat per a cada cas. Aquests productes s'han d'aplicar després del bany i un cop el peu està ben sec: cal que empolvoreu tot el peu i eviteu que la pols quedi acumulada i formi grumolls.

Tan important és evitar l'excés d'humitat com mantenir una bona hidratació de la pell. L'excés de sequedat (xerosi) provocarà fissures, hiperqueratosi, i trencarà la primera barrera natural de protecció del nostre organisme, tot exposant-lo a patir infeccions per gèrmens oportunistes. El manteniment d'una bona hidratació de la pell es pot aconseguir per mitjà de productes que evitin la pèrdua d'aigua (vaselina, parafina, etc.) o amb productes que rehidratin per si mateixos (urea, àcid làctic, dexpanthenol, etc.). De tots aquests productes, n'hi ha una àmplia gamma, i com a més utilitzats us podria aconsellar les cremes hidratants amb urea, en una proporció que

varia entre el 10 i el 30%.

L'ungla és un annex de la pell que es forma sobre la zona dorsal del dit, per protegir-ne els teixits tous i per facilitar-ne la dinàmica. El tallat correcte de l'ungla evita que es pugui clavar o infectar. L'ungla s'ha de tallar tan recta com sigui possible per dues raons bàsiques: la primera és que d'aquesta manera aconseguim el creixement uniforme en totes les direccions, i la segona és que si evitem tallar-la pels laterals, eliminem el perill que quedin petits arpons mal tallats que es podrien clavar en créixer l'ungla. És clar que és molt difícil aconseguir aquest objectiu en determinades formes d'ungla, com ara les que són molt corbes; en aquests casos és molt important visitar el podòleg.

La inspecció del peu és especialment important per a les persones que per qualsevol malaltia o per algun traumatisme tinguin la sensibilitat disminuïda, atès que això comporta una reducció de la capacitat per percebre el dolor, cosa que fa que qualsevol lesió, per petita que sigui, pugui passar desapercebuda, amb el risc que s'infecti i posi en perill la integritat del peu.

És per aquest motiu que la inspecció visual diària dels peus ha de ser una premissa fonamental per poder-ne descartar qualsevol lesió o poder-la curar al més aviat possible. Se n'ha d'inspeccionar rigorosament el dors, la planta i els espais interdigitals. Per això us podeu ajudar amb un mirall o una altra persona us pot fer la inspecció.

Protecció del peu

De la mateixa manera que inspeccioneu el peu, també heu de vigilar el calçat. Procureu que no us quedi cap objecte a l'interior del calçat, per petit que sigui, que pugui erosionar la pel i crear-hi una lesió. També heu de tenir una cura especial a evitar calçats amb costures o vores

que puguin fregar la pell. Heu de pensar que, sense cap mena de dubte, el percentatge més elevat de les lesions que pateix el peu és conseqüència d'utilitzar un mal calçat, i no només per les formes d'aquest —les quals provoquen compressions exagerades, sobretot a l'avantpeu, que causen lesions deformants digitals i unguials—, sinó també pels materials amb què estan confeccionats, ja que sovint dificulten la transpiració i provoquen lesions dermatològiques.

Les característiques bàsiques haurien de ser les següents:

Els mitjós ha de ser de teixits naturals (llana o cotó) i cal evitar les fibres sintètiques, perquè

Jordi Serrats

dificulten la transpiració de la pell i provoquen un excés d'escalfor, condicions bàsiques per a la infecció. Les persones amb problemes de sensibilitat han d'evitar les costures i les compressions de les vores del mitjó.

Els materials del calçat han de ser nobles (pells o derivats), per la seva flexibilitat i la seva capacitat de transpiració.

El contrafort del calçat (zona posterior del taló) ha de ser rígid, per evitar que quan el taló entri en contacte amb el terra es pugui desviar.

El taló ha de ser de base ampla i no ha de superar els 4 cm d'alçada, perquè, si no, sobrecarreguem l'avantpeu.

El calçat ha de subjectar bé el peu, i per tant, ha de ser com més tancat millor. Per això, el calçat amb

ne del peu

cordons és més indicat, ja que permet subjectar bé l'empenya i regular la pressió que rep el peu.

La zona de l'avantpeu ha de ser ampla i ha de respectar la forma digital. La compressió continuada deforma els dits i lesiona les ungles de manera irreversible. Els dits s'han de poder bellugar lliurement dins del calçat un cop ens posem drets.

Les soles han de ser flexibles i han d'estar confeccionades amb materials que permetin una bona adherència al terra i un bon amortiment; caminar per terres rígids (asfalt, mosaics, etc.) sense protegir bé el peu pot arribar a provocar lesions dèrmiques i articulars.

Penseu que cada calçat ha estat dissenyat amb una forma i uns materials específics, perquè el seu rendiment sigui òptim en totes les situacions per a les quals ha d'estar preparat. És per aquest motiu que hem de saber escollir bé el calçat, tenint en compte per a què el volem utilitzar: no hem d'abusar dels calçats especialitzats (esportius, per a caminades, etc.) de forma diària, ja que ens poden conduir a lesions per causa d'aquest ús inadequat.

Recordeu també que la millor hora del dia per anar a comprar un calçat és a última hora de la tarda, ja que és quan el peu ha treballat més i ens permet afinar la tria del calçat més adequat per a nosaltres.

Recordeu finalment que, davant qualsevol lesió o problema que sorgeixi en el peu, és recomanable que consulteu l'especialista per poder-hi trobar la millor solució al més ràpidament possible. Penseu que és més fàcil prevenir que curar!

Jordi Serrats Carner
Podòleg de la Unitat
de Diabetis, Endocrinologia
i Nutrició (HGG)

Bat Tour, New York, New York

Nuestros compañeros Angie (de Urgencias), Gonzalo (de Cirugía), Rafa y Montse (de Radiología) viajaron hace unos meses a New York y me ha parecido interesante hacerles unas preguntas sobre un viaje que a más de uno de nosotros nos gustaría hacer. New York, la ciudad mito.

¿Qué tal fue el viaje?

A.- La ida fue bien, pero a la vuelta tuvimos que hacer escala en Lisboa por un problema en el avión. Total, 20 horas.

New York, New York, Desayuno con diamantes, La jungla de cristal. ¿Es o no una ciudad de película?

M.- Sí. Este es mi segundo viaje a New York.

R.- New York es un gran plató. Es uno de sus atractivos.

A.- Sí, es una película hecha ciudad.

¿Hamburguesa o tortilla de patatas?

M.- Tortilla, preferiblemente con pan con tomate. Allí no aprecian lo que es sentarse y charlar.

R.- Sin duda, tortilla. Comen en cualquier sitio, lo que más se lleva es la comida rápida. No tienen cultura culinaria propia.

A.- Tortilla. Pero hay que reconocer que hay una gran diversidad gastronómica.

¿Alguna anécdota especial?

Todos.- Taxí típico neoyorkino, conducido por un egipcio forofo del fútbol, que conducía a 150 km/h por la ciudad y sin necesidad de decirle "siga a ese coche".

¿Qué es lo que más os impactó?

M.- Vista de New York al atardecer desde el puente de Brooklyn.

R.- Diversidad de culturas, cada zona de la ciudad es una cultura diferente.

A.- La magnitud de sus edificios y la arquitectura. También el extendido uso del castellano.

¿Qué visitas, alojamientos, etc. nos podéis recomendar? ¿Es muy caro New York?

M.- Musicales en Broadway, Harlem que, curiosamente, hace años era la parte más rica de NY, el Empire State. Y sí, es cara New York.

R.- Yo recomendaría toda la ciudad, que ofrece una gran oferta, pero es verdad que es cara. Por cierto, si no hablas inglés, se encargan de buscar a quien hable español.

A.- Little Italy, Chinatown, Soho, Greenwich Village. Al Bronx no se puede llegar ni pagando porque no te llevan. A Harlem te llevan, pero no para pasear.

A la hora de elegir el alojamiento, es recomendable optar por algún hotel de nivel medio o bien un aparthotel, porque lo demás es muy caro. Os recomendamos el Hotel Radio City Hall, Aparthotel, en la calle 49 Oeste, junto a Times Square.

Gonzalo, Angie, Montse y Rafa durante su estancia en New York.

¿Volveríais?

R y M.- Sin duda.

A.- Sí, y no me importaría quedarme a vivir. Ya sabéis, si queréis visitar La Gran Manzana, no dudéis en hablar con estos expertos.

Iván García

Jubilació d'una companya

El passat 20 de juny es va jubilar la nostra companya

Emilia Redondo Manjón, que ha estat a l'Hospital treballant com a cuinera del Centre Geriàtric des de l'any 1978.

El sopar de comiat es va realitzar el dia 16 de juliol i hi van assistir nombroses companyes.

Des d'aquesta revista li desitgem moltes felicitats.

L'Emilia Redondo envoltada pels companys i companyes al sopar de comiat.

Toni Boix, dibujante de cómics

¿Quién no se ha encontrado alguna vez con un cómic en las manos, dejando volar la imaginación y sintiéndose cómplice de alguna de las aventuras que en ellos suceden?

Pasan los años, y el cómic, al igual que la vida, ha sufrido una imparable evolución, tanto técnica como literaria. Nuevos héroes y protagonistas han aparecido, pero lo que nunca se le podrá negar a esta disciplina artística es su punto de romanticismo y su papel en nuestras vidas. Y el cómic es precisamente una de las pasiones de Toni Boix, que trabaja en nuestro Hospital desde 1992 como diplomado en Enfermería. Tras su paso por Urgencias, actualmente lo podréis encontrar en la Unidad de Convalecencia, en la 4ª planta del Centro Geriátrico. Natural de Tortosa, está casado con Eulalia y desde hace unos meses es padre de Bernat.

¿Cómo empezó tu afición por el cómic?

De pequeño comía muy mal y mis padres para entretenerme me daban cómics, que yo me encargaba de destrozar.

Es de suponer que la asignatura de dibujo era tu fuerte.

Al principio copiaba dibujos. A partir de 6º empecé a crear por mi cuenta.

Los artistas intentan expresar cosas con sus obras. Los que os dedicáis al cómic...

¿también?

Evidentemente, hay temáticas que venden, pero el dibujo ha de ser claro y dinámico. Todo influye a la hora de hacer cómics... también el ánimo; las ideas no nacen del sentimiento pero todo va ligado. El cómic lo permite al combinar literatura (textos), con el cine (planos diferentes) y el teatro (la sobreactuación de los personajes).

¿Cuál es tu estilo preferido a la hora de dibujar?

El dibujo realista, no abstracto, y sobre todo de temática cotidiana. Tampoco dibujo ciencia ficción.

¿Cómo se lleva el trabajar en el Hospital y dibujar? Ambas actividades requieren tiempo.

Es difícil y ahora todavía más con la llegada de mi hijo Bernat. Tengo los dibujos bastante apartados y me dedico más a

hacer guiones para otros dibujantes.

¿Cómo llevas lo de la inspiración a la hora de dibujar?

Me inspira mucho un sitio como la ducha, pero en el fondo esto nace de una sucesión de ideas que se combinan.

¿Eres de los que opinan que una imagen vale más que mil palabras?

Sí, pero hay cosas que sólo se expresan con palabras:

ética, moral... Por eso me gusta el cómic, porque combina la palabra y la imagen.

¿Qué proyectos tienes?

A nivel personal quiero dibujar y escribir un guión sobre la vida de Jesús. A nivel profesional, he presentado con otro dibujante de Sabadell proyectos a la Editorial Planeta... y parece ser que uno de ellos tiene posibilidades. También me gustaría presentar algo en Francia, que es donde se mueve este mercado a nivel internacional.

¿Cuál es tu cómic preferido?

Un cómic llamado Sambre de la Editorial Glenat, sobre la Revolución Francesa.

Los cómics y su mundo carecen, socialmente, del glamour de los pintores... ¿qué opinas?

Mira, hay pintores que se han dedicado y no han podido. Un dibujo al óleo es muy estático, no tiene la fuerza y el movimiento de un buen cómic. Es lo que los diferencia.

¿Tus dibujos reflejan algo de ti?

Todos los personajes nacen de ti, pero intento disfrazarlos, como un pseudónimo.

En su tiempo libre, quizás lo encontraréis con un lápiz y una hoja en blanco dando rienda suelta a su talento.

Iván García

EN EL PRÓXIMO CAPÍTULO DE "EMERGENSY" DESVELAREMOS:

- ¿DÓNDE ESTABA EL CIRUJANO ANTES DE QUE LO LLAMASEN?
- ¿ESTÁ HABLANDO EN SENTIDO FIGURADO AL REFERIRSE A LA DEPIADORA?
- ¿QUÉ SIGNIFICAN LOS PUNTOS SUSPENSIVOS QUE CAVILA NUESTRO COMILLERO? ¿CON QUÉ LO ALIMENTA SU ESPOSA?
- ¿QUIÉN VENDRÁ DE MANTENIMIENTO?

Sessions clíniques generals

OCTUBRE-DESEMBRE DE 1999 Aula de Docència "A"

- 7 octubre 08.00 Expectatives dels professionals de l'atenció primària envers el nostre hospital.
Dra. M. Victòria Amargós
Adjunt mèdic a la Direcció General
Sra. Victòria Nortes
Cap de l'Àrea d'Admissions
Hospital General de Granollers
-
- 21 octubre 08.00 Profilaxi de l'endocarditis infecciosa.
Dra. Núria Isach
Servei d'Anestesiologia i Reanimació
Hospital General de Granollers
-
- 28 octubre 08.00 Lesions digestives per ingesta de càustics.
Dra. Catalina Blanco
Servei d'Urgències
Dr. Joaquim Rigau
Servei de Medicina Interna
Hospital General de Granollers
-
- 4 novembre 08.00 Demències secundàries.
Dr. Pablo Alcalde
Servei de Geriatria
Hospital General de Granollers
-
- 18 novembre 08.00 Programa de diagnòstic prenatal d'anomalies congènites.
Dr. Josep Palau
Servei d'Obstetrícia i Ginecologia
Hospital General de Granollers
-
- 16 desembre 08.00 Reaccions adverses per hipersensibilitat a fàrmacs.
Dr. Salvador Aixalà
Unitat d'Al·lèrgia i Immunologia Clínica
Hospital General de Granollers

Sessions d'Infermeria

SETEMBRE-DESEMBRE DE 1999 Aula de Docència "A"

- 22 setembre 15.00 Instrumentació de cataractes. Sistema PHACO.
Sra. Anna Alexandri
Sra. Marta Checa
Sra. Candi Atalaya
-
- 13 octubre 15.00 Presentació d'un cas de cura humida en una ferida quirúrgica infectada.
Sra. Eloïsa Ruda
Sra. Esther Fajardo
-
- 20 octubre 15.00 Presentació del protocol de Rentat de mans.
Sra. Dolors Navarro
-
- 27 octubre 15.00 Presentació del procediment de canvis posturals.
Sr. Toni Boix
Sra. Lourdes Sagalés
-
- 3 novembre 15.00 Presentació del procediment d'educació d'autoadministració d'heparina subcutània.
Sra. Rosa Vila
Sra. Eloïsa Ruda
-
- 10 novembre 15.00 Presentació del procediment Control postural en malalts hemiplègics.
Sra. Silvia Delgado
Sra. Maragda Estany
Sra. Mercè Miralles
-
- 17 novembre 15.00 Part eutòdic. Visió d'una llevadora.
Sra. Eulàlia Fierro
Sra. Araceli Noval
-
- 24 novembre 15.00 Dolor postquirúrgic a les 48 hores després de la intervenció.
Sra. Helena Morán
Sra. Petra Morán
-
- 1 desembre 15.00 Taula rodona de discussió sobre cures de ferides.
Sra. Elo Micó
Sra. Elo Ruda
Sra. Marta Vera (COMFEEL)

BBBBBB BBBBBB
BBBBBB BBBBBB
BBBBBB BBBBBB
BBBBBB BBBBBB

sala de lectura

Temps de perdre, de Maria Mercè Roca.
Editorial Columna. 1999.

En aquesta novel·la l'autora ens explica un període curt de la vida d'una noia molt jove,

un període que coincideix amb el seu temps de perdre. I quan som al temps de perdre, se'ns fa difícil aconseguir una feina millor, canviar de país, trobar l'amor... Encara que es tinguin divuit anys com la protagonista

del relat, o potser precisament per això. Però com que hi ha un temps de perdre, hi ha un temps de guanyar, només cal esperar que ens arribi.

Mercè Ventura Castellsagué

Temps de perdre

Nomenaments

Ramón Sabater
Cap de Manteniment

Nous MIR:

Dr. David Pastrana Goñi
Anestesiologia i Reanimació

Dr. Didac Ribé Serrat
Cirurgia General i Aparell Digestiu

Dr. Emili Vallvé Alcón
Farmàcia Hospitalària

Dr. Agustí Guillén Álvaro
Geriatría

Dra. Mònica Ribell Bachs
Medicina Interna

Dra. Olga Domínguez Sánchez
Pediatría i Àrees Específiques

Dr. Antonio Luque Sánchez
Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica

Medicina de Família i Comunitària:

Dra. Anna Albi Arabia

Dra. Araceli González Tarrés

Dra. Sandra Masuet Aumatell

Dra. Elisabet Morancho Grau

Dra. Eva Pablos Herrero

Solució dels MOTS ENCREUATS número 30

H. 1. Cilindrada. Tro. 2. Onada. Atribuir. 3. Nabe. asnaN. Mel. 4. Clemàstecs. Ulà. 5. Atr. Miró. aolL. 6. Teixonera. steS. 7. Ernani. Sutura. 8. Nats. Re. Ieoua. 9. Ab. Safena. Ns. 10. Rl. Inèpcies. 11. Ensellar. Itar. 12. O. O. Liana. Breu. 13. dicàP. Dolors. 14. acsO. Aplanètic. V. 1. Concatenar. Oda. 2. Inalterable. IC. 3. Laberint. Nocs. 4. ideM. Xassís. Ao. 5. Na. Amon. Anell. 6. D. Asiní. Felipa. 7. Rastre. Replà. P. 8. atneoR. Encan. L. 9. Drac. As. Airada. 10. Ainsa. Ui. E. On. 11. B. Ostensible. 12. Tumultuós. Trot. 13. Riellera. Aeri. 14. Orla. Sau. Rusc.

Escudella barrejada Número 30

Del dret i del revés, recte i de través, podeu trobar 20 companys de treball. Per MTS

A O C N A L B A N I L A T A C A
R A F A M I R O P T O C S I U L
D O L O R S S U R I Ñ A C H I L
N Z E U Q Z A V O I R A S O R E
E O S N O L A Z I U R E C R E M
S A I C R A G Z E M O G A G L O
R A R E R R E H A N I T S I R C
E A I T S A B E S L E U G I M A
L S E N O G A R A E M U A J Y N
O A T L A L I V L E A F A R F U
S N O R E D L A C L E U N A M R
M D A I C R A G T R E B L A C P
A R A N Z A Z U J I M E N E Z I
N U A R G T A R R E S T N O M V
N B E S U I U Q S E I D R O J A
A S A R P A S O R S O R P E P X

Targeta falsa Número 31

Sembla una senyora que prengui el sol a l'hotel, però... és una senyora que més aviat està a les fosques.
SOL MELIA SESABES

Solució Escudella barrejada número 30

Isabel ARNAU, Josep BALLUS, Sílvia BASART, Ana BOSCH, Jordi BOSER, Rosalía CALVERA, M. Isabel CAMACHO, José CORREA, Jordi CUQUET, Olga CURIEL, Glòria FLORIACH, César GARCÍA, Natividad GARCIA, Maria HUERTAS, Olga LUQUE, Manuela PEDRERO, Isabel RODRÍGUEZ, Maria SAGALÉS, Josefa SÁNCHEZ, Xavier SERRES.

SUG recordem que sortejarem un llibre entre tots els encertants de cadascun dels passatempes. Podeu dipositar la solució a la bústia que trobareu al costat de la Unitat d'Atenció al Client. Data límit per entregar els resultats de "Les Golfes 31": 15/11/99

Mots encreuats

H: 1. Reblaniment gradual de diferents ossos que produeix greus deformitats. Cinc-cents.- 2. Feixugor. Allò que fa un castellà quan riu.- 3. Tir. Part de la matemàtica que comprèn l'estudi de les propietats de determinats elements, la natura dels quals no és precisada. Sud.- 4. Bons, adequats per a fer alguna cosa. Anna de les Illes. Només he sentit anomenar la West.- 5. Rei shakesperà. La primera. O. Consonants.- 6. Món sense forat. Dona del fill. Creu. Fruit de la vinya.- 7. Tractament de les malalties de l'orella. En tenim una al damunt de cada cuixa.- 8. L'Anna i el seu rei. Habitants de les illes. Cinc-cents.- 9. Con sense forat. Ciència que estudia els emblemes.- 10. Mig oasi. Nimfes que habitaven les fonts, rius, llacs. Contracció gramatical.- 11. Fòsfor. (Al rev.) Té fama d'antipàtica la de bastos. (Al rev.) No en volen saber res els vegetarians. (Al rev.) Diu que els nens en duen un sota el braç quan neixen.- 12. Embarcació d'esport. Bastant tràgic. Pati interior, voltat de pòrtics.- 13. Mil. Violació de la fidelitat que hom deu a algú. De cabell clar.- 14. Zeus la va cobrir en forma de pluja d'or. Sud. Empremta que deixa una roda.

V: 1. Aparell per a reconèixer l'interior de l'ull. Cinc-cents.- 2. Tira estreta i llarga de paper enrotllada i que es desenrotlla quan s'estira tenint agafat un dels seus extrems. Arbre semblant a l'om.- 3. Famosa cançó d'en Serrat. Mitja iaia. Contracció gramatical. Consonant.- 4. Per la part de fora. Símbol del tal·li.- 5. No sé si va ser primer la gallina. Sud. Nom d'home, molt curt. Bloc d'argila endurent al sol o al foc. Nota musical buida.- 6. Un mag tan mag que no és mag. El qui per tots els mitjans procura atènyer depressa l'objecte de la seva ambició.- 7. Sala destinada a fer-hi classes. Isola. Rínxol.- 8 Els francesos aprecien molt la d'Honor. (Al rev.) Espelma.- 9. Ase petit. Sortir un submarí de l'aigua.- 10. Gairebé ha estat substituït per les bosses de plàstic. Està situada a Cap Kennedy, abans dir Cañaverall. Dos forats.- 11. Iode. Consonant. No han arribat a tancar el tracte. Gos. Cinc-cents.- 12. Coure. Quan se'n dona vol dir que s'afanya, quan s'en passa vol dir que es preocupa. (Al rev.) Dret i rígid.- 13. Desinfecta una mica més. El pis de dalt de tot. Efecte de la llum que fa visibles els objectes.- 14. Esmaperduda. Famosa per la seva torre.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
1														
2														
3														
4														
5														
6														
7														
8														
9														
10														
11														
12														
13														
14														

Marina Molins

Recepta de cuina cardiosaludable

Amanida grega de pasta

Ingredients

- 1/2 kg de pasta tricolor
- 1 cogombre tallat a daus
- 2 cebes tendres tallades fines
- 120 g de formatge tipus *feta* esmicolat
- 100 g de pèsols pelats
- 1 pebrot verd tallat a daus

Salsa

- 1/4 de tassa de maionesa baixa en calories
- 1/2 tassa de formatge fresc sense greix
- 1/2 tassa de iogurt natural desnatat
- 1/4 de tassa de tiges de ceba tendra tallades ben petites
- 1 o 2 cullerades d'allet
- 1/4 de cullereta de pebre negre mòlt

Preparació

Bulli la pasta el temps que indiqui el paquet. Escorreu-la, poseu-la en un bol gran i afegiu-hi el cogombre, la ceba tendra, el *feta*, els pèsols i el pebrot. Per fer la salsa, treballa amb la batedora elèctrica la maionesa, el formatge fresc, el iogurt i les tiges de ceba tendra. Quan la barreja estigui escumosa, afegiu-hi l'allet i el pebre i remeneu suaument. Aboqueu la salsa sobre la pasta, barregeu bé i poseu-ho a refredar a la nevera.